

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce Ing. V.Ž.**, proti **žalovanému Magistrátu města Plzně**, se sídlem Plzeň, Škroupova 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 31.10.2014, čj. MMP/234936/14 a ze dne 11.11.2014, čj. MMP/235065/14 a proti sdělení žalovaného ze dne 20.11.2014, čj. MMP/241442/14,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2014, čj. MMP/234936/14, s e o d m í t á .
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.11.2014, čj. MMP/235065/14, s e z a m í t á .
- III. Žaloba proti sdělení žalovaného ze dne 20.11.2014, čj. MMP/241442/14, s e o d m í t á .
- IV. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I.

1. Žalobce se žalobou, podanou ke Krajskému soudu v Plzni dne 13.1.2015, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2014, čj. MMP/234936/14, ze dne 11.11.2014, čj. MMP/235065/14 a sdělení žalovaného ze dne 20.11.2014, čj. MMP/241442/14 a přiznání mu práva na náhradu nákladů řízení.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 3.4.2015, čj. 57A 4/2015-61, byl zamítnut návrh žalobce na vydání předběžného opatření v daném soudním řízení.

3. V žalobě žalobce uvedl: „*Stavební úřad ÚMO 1 porušil zákon, když dle Statutu města Plzně musí být ve stavebním řízení zastoupena obec celoměstským orgánem, v řízení se vyjadřoval starosta MO 1 a dle Vyhlášky č. 268/2009 o TPS § 5 čl.(2) se odstavná a parkovací stání řeší jako součást stavby, ve společném ÚR a SP nejsou parkovací místa na pozemku žadatele řešena. Jak jsem uvedl do odvolání proti společnému ÚR a SP, jako spoluvlastník sousední nemovitosti Toužimská 16, jehož práva jsou dostavbou přímo dotčena, nesouhlasím s výše uvedeným záměrem. Sídliště Košutka je území poškozené monofunkčností bydlem a chybí zde pro 4908 zkolaudovaných bytových domů 1671 parkovacích míst (dle ČSN 73 6110-průzkum Edip 07/2011). Katastrofální situace dopravy v pohybu a klidu na sídlišti dlouhodobě omezuje řádné, bezpečné a pokojné užívání mého bytu. Dostavba pavilonu by prohloubila protiprávní stav, který dlouhodobě panuje na sídlišti v oblasti dopravy a znemožnila by jeho nápravu v budoucím období. Účastníkem řízení musí být, dle Statutu města Plzně, město Plzeň zastoupené TN. Vedení MO 1 není právně, morálně a odborně způsobilé zastupovat město ve stavebních řízeních. Upozorňuji v této souvislosti na usnesení RMO 1 č. 343/2010, na jehož základě bylo vydáno ÚR na dostavbu OC Gerská, kde hrozí ztráta 200 parkovacích míst pro rezidenty Manětínské. Rovněž tak usnesení RMO 1 č. 120/2014, na jehož podkladě je vydáno výše uvedené společné rozhodnutí o nástavbě pavilonu Žlutická 2 a o změně jeho užívání na bytový dům, je obrazem morální bídy vedení obvodu. Obvod každoročně vynakládá miliony na kácení zeleně a nouzovou výstavbu parkovacích míst pro rezidenty bytových domů a současně vedení obvodu vymýšlí a schvaluje záměry, které jsou v rozporu se zásadami regenerace sídliště a vedou ke zhoršování situace v oblasti dopravy a životního prostředí. Společné ÚR a SP neřeší parkování pro novou nástavbu.*“

4. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou/nepřípustnou zamítl. Uvedl: „*Ve věci porušení Statutu města se žalobce mylí. Statut města je určen Vyhl. města Plzně č. 8/2001 v platném znění. Článek 16 Statutu upravuje jednání jménem města a zní: Jménem města navenek jedná ve všech věcech primátor. V záležitostech, svěřených tímto Statutem do působnosti městských obvodů, jednají jménem města navenek starostové obvodů bez nutnosti dalšího zmocnění primátorem. Příloha č. 7 Statutu obsahuje záležitosti v přenesené působnosti svěřené do působnosti městských obvodů. V článku 2 - Územní plánování a stavební řád je odst. (4), který zní: Vydávají rozhodnutí v rámci společného územního a stavebního řízení. Z toho vyplývá, že ve společném územním a stavebním řízení, které vede orgán městského obvodu, vystupuje jménem města starosta příslušného městského obvodu. S problematikou parkovacích stání se správní orgán vyčerpávajícím způsobem vypořádal již v odůvodnění napadeného rozhodnutí č. 1 (vypořádání s odvolacími důvody odvolatele). Tvrzené přímé dotčení práv žalobce stavbou nebylo prokázáno, naopak v odůvodnění napadeného rozhodnutí č. 1 je dostatečně prokázáno, že práva žalobce nemohou být stavbou dotčena. Výpady proti vedení MO nebude správní orgán komentovat. V dalším správní orgán odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí a text napadeného sdělení.*“

II.

5. Rozhodnutím žalovaného ze dne 31.10.2014, čj. MMP/234936/14 (*dále jen „rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2014“*) bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ÚMO Plzeň 1, Odboru investičního a stavebně správního (*dále jen „stavební úřad“*), usnesení ze dne 18.8.2014, čj. UMO1/22203/14, kterým bylo rozhodnuto podle § 28 odst. 1 správního řádu, že žalobce není účastníkem řízení o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení na stavbu „Stavební úpravy a nástavba Plzeň, Bolevec, Žlutická“ na pozemku p.č. 3763 v katastrálním území Bolevec.

6. Podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „s.ř.s.“ nebo „soudní řád správní“*) žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

7. Podle § 40 odst. 2 s.ř.s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

8. V daném případě nestanoví zvláštní zákon lhůtu jinou, proto je nutno při posouzení lhůty pro podání žaloby vycházet z obecně stanovené lhůty dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalovaného žalobci. Dle doručky založené ve správním spise bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2014 žalobci doručeno dne 7.11.2014. V souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s.ř.s. uplynula lhůta pro podání žaloby proti tomuto rozhodnutí dne 7.1.2015. Žaloba byla podána u soudu žalobcem osobně dne 13.1.2015. Podle § 72 odst. 4 s.ř.s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

9. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2014 po uplynutí zákonem stanovené lhůty, tedy opožděně, proto bylo soudem podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. rozhodnuto o jejím odmítnutí. Řízení o žalobě bylo skončeno procesním rozhodnutím, proto se soud nezabýval námitkami žalobce týkajícími se věci samé.

III.

10. Rozhodnutím žalovaného ze dne 11.11.2014, čj. MMP/235065/14 (*dále jen „rozhodnutí žalovaného ze dne 11.11.2014“*) bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6.8.2014, čj. SZ UMO1/17271/14/ZdHa, kterým bylo rozhodnuto o žádosti společnosti PROPERTY Žlutická Plzeň s.r.o. o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení tak, že bylo rozhodnuto o umístění stavby „Stavební úpravy a nástavba stávajícího objektu za účelem výstavby bytového domu Plzeň, Bolevec, Žlutická“ na pozemku p.č. 3763 v katastrálním území Bolevec, a vydáno stavební povolení na tuto stavbu. Rozhodnutí

žalovaného ze dne 11.11.2014 bylo žalobci doručeno dne 14.11.2014 a nabylo právní moci dnem 15.11.2014. Žaloba proti rozhodnutí ze dne 11.11.2014 byla podána u soudu žalobcem osobně dne 13.1.2015. V souladu s § 72 odst. 1 s.ř.s. byla podána u soudu v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě.

11. Žalobou je napadeno rozhodnutí, kterým bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce jako nepřipustné. Podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne*.

12. Obdobnou problematikou se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18.6.2013, čj. 4 As 13/2013 - 26, (*dostupném na www.nssoud.cz*), kde uvedl: „[15] Na tomto místě je třeba opět zdůraznit, že stěžovatelka v kasační stížnosti nijak nenapadla druhý (a pro zákonnost napadeného rozhodnutí postačující) důvod nepřipustnosti stěžovatelkou podaného odvolání, a to skutečnost, že o stěžovateli bylo dle § 28 odst. 1 správního řádu pravomocně a pro žalovaného závazně rozhodnuto, že nebyla účastníkem předmětného vyvlastňovacího řízení. Toto rozhodnutí o tom, že určitá osoba není účastníkem správního řízení dle § 28 odst. 1 správního řádu je samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2007, č. j. 3 As 74/2006-61). Pokud tedy osoba, o které bylo pravomocně rozhodnuto, že není účastníkem správního řízení, podá odvolání proti dalšímu rozhodnutí vydanému v tomto správním řízení, které je jako nepřipustné zamítnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu, správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání vyjde z pravomocného rozhodnutí o účastenství ve smyslu § 75 odst. 2 na konci s. ř. s.“ Dle názoru soudu lze z uvedeného závěru Nejvyššího správního soudu vycházet i v dané právní věci, kde žalovaný při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí ve věci vycházel z předchozího rozhodnutí stavebního úřadu o tom, že žalobce není účastníkem daného správního řízení.

13. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 11.11.2014, kterým zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí o umístění stavby a stavebnímu povolení podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustné, vycházel ze svého pravomocného rozhodnutí ze dne 31.10.2014, které nabylo právní moci dne 8.11.2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí vydanému stavebním úřadem podle § 28 odst. 1 správního řádu tak, že žalobce není účastníkem řízení o společném řízení o umístění stavby a stavebním povolení na stavbu „Stavební úpravy a nástavba Plzeň, Bolevec, Žlutická“ na pozemku p.č. 3763 v katastrálním území Bolevec. Rozhodnutí ze dne 31.10.2014 bylo rozhodnutím samostatně přezkoumatelným ve správním soudnictví v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí podle § 65 a násl. s.ř.s. Jak však bylo uvedeno výše v části ad II., byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalobcem podána k soudu po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty, tedy opožděně, proto musela být podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítnuta a soud se jí nemohl věcně zabývat. Pro daný případ je tak nutno vycházet ze skutkového stavu, že bylo rozhodnutím ze dne 31.10.2014, které nabylo právní moci dnem 8.11.2014, pravomocně rozhodnuto, že žalobce není účastníkem daného správního řízení. Pokud žalobce přesto podal odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu vydaného v daném řízení, tedy proti společnému rozhodnutí o umístění stavby a stavebnímu povolení, bylo žalovaným jako odvolacím správním orgánem správně postupováno podle § 92 odst. 1 správního řádu a odvolání bylo jako nepřipustné zamítnuto, neboť podle § 81 odst. 1

správního řádu může proti rozhodnutí podat odvolání pouze účastník řízení, když v daném případě zákon nestanoví jinak.

14. Podle § 75 odst. 2 věta druhá s.ř.s. *byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.* Soud při posouzení zákonnosti rozhodnutí ze dne 11.11.2014 vycházel (stejně jako žalovaný) z pravomocného rozhodnutí o tom, že žalobce není účastníkem daného správního řízení, a nemohl proto podat proti rozhodnutí vydanému v tomto správním řízení ve věci samé odvolání. Pokud odvolání podal, bylo zcela v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu žalovaným zamítnuto jako nepřípustné. Žaloba proti rozhodnutí ze dne 11.11.2014 byla proto shledána nedůvodnou a byla podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta. Námitkami směřujícími do věci samé se soud za dané situace nemohl zabývat.

IV.

15. Sdělením žalovaného ze dne 20.11.2014, čj. MMP/241442/14 (*dále jen „sdělení žalovaného ze dne 20.11.2014“*) bylo žalobci po právní moci rozhodnutí ze dne 11.11.2014, kterým bylo odvolání žalobce proti společnému rozhodnutí o umístění stavby a stavebním povolení zamítnuto jako nepřípustné, žalovaným sděleno ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání napadeného společného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení ani pro vydání nového rozhodnutí. Žalovaný postupoval podle § 92 odst. 1 věta druhá a třetí správního řádu, podle nichž *jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, (správní orgán) následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*

16. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*

17. Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

18. Podle § 68 písm. e) s.ř.s. *žaloba je nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.*

19. Podle § 70 písm. a) s.ř.s. *ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.*

20. Z uvedených ustanovení vyplývá, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se lze ve správním soudnictví domáhat přezkoumání jen rozhodnutí správních orgánů, která jsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., tzn. rozhodnutí, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Sdělení žalovaného ze dne 20.11.2014, jímž žalovaný žalobci sdělil, že neshledává důvody pro přezkoumání napadeného společného rozhodnutí o umístění stavby a stavebním povolení v přezkumném řízení, důvody pro obnovu řízení ani důvody pro vydání nového rozhodnutí, není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti žalobce. Jedná se ve smyslu § 70 písm. a) s.ř.s. o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím. Žalobce se tak domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle soudního řádu správního vyloučeno, proto je žaloba proti sdělení žalovaného ze dne 20.11.2014 ve smyslu § 68 písm. e) s.ř.s. nepřijatelná a soud ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.2.2008, čj. 7As 55/2007-71, dostupný na www.nssoud.cz).

V.

21. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků nepřiznal. Uvedený závěr je v souvislosti s výrokem II. odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. V souvislosti s výroky I. a III. je závěr soudu odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 29. ledna 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová